

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3759/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Dubravke Matas, sutkinje izjaviteljice i Gorane Aralica Martinović, članice vijeća, u parničnom predmetu tužitelja LEINERT d.o.o., Zagreb, Ksaver 24, OIB 84011983104, kojeg zastupa punomoćnik Boris Jug, odvjetnik iz Zagreba, Božidara Adžije 22, protiv tuženika MIKADO d.o.o., Zagreb, Ulica Ivana Banjavčića 5, OIB 94660786318, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Mišetić, odvjetnik iz Odvjetničkog ureda Mišetić i partneri j.t.d. iz Zagreba, Mihanovićeve 20, radi isplate, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika, protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-331/2017-117 od 1. kolovoza 2024., u sjednici vijeća održanoj 30. listopada 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-331/2017-117 od 1. kolovoza 2024. u dijelu točke V. njezine izreke kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 41.162,71 EUR.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-331/2017-117 od 1. kolovoza 2024. u dijelu točke V. njezine izreke kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 41.559,87 EUR i sudi:

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju daljnji parnični trošak u iznosu od 41.559,87 EUR u roku od 8 dana.

III Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-331/2017-117 od 1. kolovoza 2024. u točkama II. i IV. njezine izreke.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 18.025,91 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom označenom u izreci Trgovački sud u Zagrebu je odlučio:

„I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mladena Ježeka iz Zagreba, Šoštarićeva 10, posl.br. OVRV-47020/2016 od 11. srpnja 2016. kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 9.298.218,20 kn i ovršni trošak u iznosu od 95.668,50 kn, sve uvećano za zakonske zatezne kamate.

II. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju iznos od 1.065.341,99 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 10. kolovoza 2015. do isplate i to po stopi do 31. prosinca 2022. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotna poena, od 01. siječnja 2023. pa nadalje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od 8 dana.

III. Odbija se tužitelj sa tužbenim zahtjevom kojim potražuje od tuženika iznos od 168.743,64 EUR, kao i ovršne troškove u iznosu od 12.697,39 EUR sve zajedno sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 224.055,25 EUR, u roku od 8 dana.

V. Odbija se tužitelj sa preostalim zatraženim parničnim troškom u iznosu od 195.802,82 EUR, kao neosnovanim.“

2. Prema obrazloženju, na utvrđeno činjenično stanje sud je primijenio materijalno pravo iz čl. 29., čl. 80. do čl. 87. Zakona o obveznim odnosima, („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) te čl. 154., čl. 155. i čl. 164. Zakona o parničnom postupku.

3. Tužitelj je podnio pravovremenu žalbu protiv presude u dijelu točke V. njezine izreke iz svih žalbenih razloga. Navodi kako ga je sud odbio s dijelom zahtjeva za trošak zbog pogrešne primjene odredbi čl. 154. st. 2. i 5. Zakona o parničnom postupku. Predložio je odluku o trošku djelomično preinačiti i dosuditi mu daljnji trošak u iznosu od 83.180,58 EUR sa zakonskim zateznim kamatama te zatražio trošak žalbe u iznosu od ukupno 9.729,31 EUR za sastav, PDV i pristojbu.

4. Tuženik je podnio žalbu protiv navedene presude u točkama II. i IV. izreke iz svih žalbenih razloga. Navodi u bitnom kako je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje u vezi ništetnosti ugovora o razvoju projekta Posjed Katino i ugovora o ustupu potraživanja, dospijeća konzultantske naknade i njezine visine, kao i jer nije prekinuo ovaj postupak do okončanja kaznenog postupka protiv Vlaste Pavić, Ive Franekić i Marjane Leinert. Zatim navodi i kako je tuženiku onemogućen pristup sudu jer je sud zabranio postavljanje pitanja koje je bilo relevantno za utvrđivanje ključnih činjenica. Pogrešnom nalazi primjenu čl. 31. st. 1. i 2. Ovršnog zakona, a smatra kako je sud trebao primijeniti odredbe Zakona o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji („Narodne novine“ broj: 152/08, 124/09, 49/11 i 25/13; dalje: ZAIPD) i čl. 193. i čl. 158. Zakona o parničnom postupku. Odbio je sud bez obrazloženja njegove dokazne prijedloge te pogrešno primijenio Odvjetničku tarifu glede vrijednosti boda. Predložio je preinačiti pobijani dio presude i odbaciti prijedlog za ovrhu koji se smatra tužbom, podredno odbiti tužbeni

zahtjev u cijelosti te zatražio trošak žalbe u iznosu od ukupno 21.671,60 EUR za sastav, PDV i sudsku pristojbu.

5. Tužitelj je u odgovoru na žalbu naveo kako su žalbeni navodi tuženika neosnovani u cijelosti. Stoga je predložio odbijanje žalbe i potvrđivanje presude te zatražio trošak odgovora na žalbu u iznosu od ukupno 18.025,91 EUR za sastav, PDV i sudsku pristojbu.

6. Žalba tužitelja je djelomično osnovana, a žalba tuženika nije osnovana.

6.1. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe iz čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj je sud utvrdio da je pravilna i zakonita.

7. Predmet spora sukladno konačno specificiranom tužbenom zahtjevu od 4. ožujka 2024. (list 1333.-1334. spisa) je potraživanje u iznosu od 1.234.085,63 EUR uvećano za zateznu kamatu tekuću od 10. kolovoza 2015. do isplate te troškova ovršnog postupka u iznosu od 12.697,39 EUR uvećano za zateznu kamatu tekuću od 11. srpnja 2016. do isplate. Konkretno, radi se o ustupljenoj tražbini na ime obavljenih i ugovorenih konzultantskih usluga.

8. Ovaj sud ne nalazi bitnih povreda odredbi parničnog postupka, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i na njega je pravilno primijenjeno materijalno pravo.

9. Tuženik neosnovano smatra kako je sud pogrešno primijenio ovršno pravo jer predmetni računi i ugovor o cesiji ne predstavljaju vjerodostojne isprave. Prvostupanjski sud je 31. siječnja 2017. u ovome postupku donio rješenje kojim je rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom dijelu ukinuo provedene radnje te odredio da će se postupak u dijelu u kojem je naloženo plaćanje nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga (list 39. spisa), protiv kojeg rješenja tuženik nije uložio žalbu te je isto postalo pravomoćno. Ustaljena je sudska praksa koja utvrđuje primjenu čl. 451. st. 3. ZPP-a na način da je moguće i dopušteno temeljem iste odredbe zbog nedostataka u ovršnom prijedlogu ukinuti platni nalog rješenja o ovrsi te istovremeno, ukoliko je utvrđena osnovanost tražbine sadržane u platnom nalogu, naložiti tuženiku isplatu iznosa (u istoj ili manjoj visini) koji je bio predmet takvog naloga.

9.1. Neosnovano tuženik ukazuje na propust suda time što nije prekinuo postupak zbog kaznenih postupaka koje navodi, međutim, iz spisa je vidljivo da su kaznene prijave koje navodi odbačene i postupak obustavljen.

9.2. U podnesku od 5. ožujka 2024. tužitelj je naveo kako predlaže usvojiti tužbeni zahtjev do glavničnog iznosa od 8.026.819,21 kn / 1.065.341,99 EUR uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate, dok se ne protivi da u preostalom

dijelu s visinom tužbenog zahtjeva bude odbijen. Sud stoga nije počinio nikakve povrede vezane uz primjenu čl. 158. i čl. 193. ZPP-a jer nije trebao odlučivati o troškovima povučenog dijela glavničnog tužbenog zahtjeva, pa stoga nije imao niti obrazlagati zašto to nije učinio.

9.3. Zabranjivanje postavljanja pitanja svjedoku Dragutinu Kamenskom kao i odbijanje saslušanja svjedoka Zorana Bašića, jer se okolnosti na koje su predloženi saslušati ne odnose na spor, legitimno je ovlaštenje prvostupanjskog suda koje nije žalitelj uspio isto dovesti u pitanje niti jednim žalbenim navodom, kao niti pogrešnu primjenu odredbi čl.158. i čl. 193. ZPP-a.

9.4. Dakle, ovaj sud nalazi kako je pobijana presuda donesena nakon što je prvostupanjski sud izveo sve relevantne dokaze (isprave, svjedoke i vještačenje) i na temelju njih utvrdio izvršenje ugovornih obveza po društvu koje je ustupilo svoju tražbinu tužitelju, dospelost tražbine sukladno ugovoru i posebice visinu tražbine sukladno ugovorenom. Sve navedeno je sud detaljno i jasno obrazložio, a tuženik nije doveo u pitanje niti jednim žalbenim navodom aniti je dokazao da se radi o ništetnim pravnim poslovima sklopljenim suprotno načelu savjesnosti i poštenja i moralu društva te zlouporabom propisa.

10. Tuženik u žalbi osporava i odluku o parničnom trošku navodeći kako je sud pogrešno odmjerio troškove prema Tarifi koja je bila na snazi u vrijeme donošenja odluke. Takav stav je pogrešan, jer Tarifa propisuje upravo suprotno u svom Tbr. 52. st. 3., odnosno onako kako je odlučeno.

11. Tužiteljeva žalba je pak djelomično osnovana, jer je primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a valjalo tužitelju priznati kvalitativni uspjeh (glede osnove zahtjeva) od 100% i kvantitativni uspjeh od 86%, dakle ukupno 93,17% te od toga odbiti tuženikov uspjeh od 6,83%. Dakle, tužitelju je iz navedenih razloga dosuđen daljnji trošak u iznosu od 41.559,87 EUR.

12. Zbog toga je sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP-a žalbu tuženika i djelomično žalbu tužitelja valjalo odbiti kao neosnovane i potvrditi pobijanu presudu u navedenom dijelu, a primjenom odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a preinačiti dio odluke o troškovima kao u izreci.

13. Tužiteljev zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu je odbijen jer se u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a ne radi o potrebnom trošku u ovoj parnici.

Zagreb, 30. listopada 2024.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **9-3086e-ae271**

Kontrolni broj: **09f0e-51e32-4e371**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Jagoda Crnokrak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.